

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШІНСЬКОГО»,
АНЬХОЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІНАНСІВ ТА ЕКОНОМІКИ
(ANHUI UNIVERSITY OF FINANCE AND ECONOMICS) (КНР);
КАЛІФОРНІЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ В ЛОС-АНЖЕЛЕСІ
(UNIVERSITY OF CALIFORNIA, LOS ANGELES) (USA);
АРІЄЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ARIEL UNIVERSITY CENTER OF SAMARIA) (ISRAEL)**

**кафедра філософських і соціологічних студій та соціокультурних
практик**

МАТЕРІАЛИ

**VIII Міжнародної наукової конференції
«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО
ПІЗНАННЯ»**

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Одеса -2026

УДК: 1:403:316.6 (08)

DOI: <https://doi.org/10.24195/PhilosophicalKnowledge2026>

Методологія та технологія сучасного філософського пізнання. Матеріали VIII Міжнародної конференції студентів, молодих вчених та науковців (Одеса, 21-22 травня 2026 р.) 207 с.

Рецензенти:

Стовпець Олександр Васильович, доктор філософських наук, професор, професор кафедри соціальних і гуманітарних дисциплін Одеського національного морського університету.

Каменська Тетяна Григорівна, доктор соціологічних наук, професор, професор кафедри суспільних комунікацій та регіональних студій Одеського національного університету імені І. І. Мечнікова.

Збірник матеріалів VIII Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Методологія та технологія сучасного філософського пізнання» вміщує матеріали, які досліджують методологію сучасного пізнання; Голодомор – геноцид - Холокост: проблема пізнання моральних складових розвитку XXI століття; трансформаційні процеси в сучасному суспільстві; сучасні підходи до вивчення цінностей та ціннісних орієнтацій; філософсько-освітні парадигми сучасного суспільства; філософію штучного інтелекту. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 15 від 25 червня 2026 р.)

adoption of European approaches contributes to strengthening institutional capacity and improving the effectiveness of responses to contemporary information threats.

At the same time, the implementation of European standards presents several challenges. According to recent research, the harmonization of Ukrainian legislation with EU cybersecurity requirements requires substantial institutional reforms, the development of specialized expertise, and the strengthening of interagency cooperation [3]. Furthermore, Ukraine must ensure the effective implementation of legal norms while maintaining flexibility in responding to rapidly evolving threats in the information environment.

The transformation of Ukraine's information security policy also contributes to the development of digital governance and democratic resilience. European integration promotes the adoption of best practices in strategic communications, protection of personal data, cybersecurity governance, and countering disinformation. As a result, Ukraine is gradually becoming integrated into the broader European security architecture, which enhances its capacity to address both national and transnational information challenges.

Therefore, the transformation of Ukraine's information security policy represents a multidimensional process influenced by security threats, technological development, and European integration. The adaptation of national policies to European standards contributes to strengthening cyber resilience, enhancing institutional effectiveness, and improving the protection of the national information space. In the context of ongoing security challenges, further modernization of information security policy remains an important condition for both Ukraine's democratic development and its successful integration into the European community.

References:

1. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15 жовтня 2021 року «Про Стратегію інформаційної безпеки»: Указ Президента України від 28 груд. 2021 р. № 685/2021. URL: <https://www.rnbo.gov.ua/ua/Ukazy/5203.html>
2. The EU Cybersecurity Strategy. European Commission. URL: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/cybersecurity-strategy>
3. Савчук С. О. Виклики гармонізації законодавства ЄС в галузі кібербезпеки для України. Економіка, управління та адміністрування. 2024. № 1 (107). С. 207–213. DOI: 10.26642/ema-2024-1(107)-207-213. URL: https://www.researchgate.net/publication/388751515_Vikliki_garmonizacii_zakonodavstva_ES_v_galuzi_kiberbezpeki_dla_Ukraini

DOI: <https://doi.org/10.24195/PhilosophicalKnowledge2026-7>

Семко Яна Сергіївна, кандидат філософських наук, доцент кафедри мистецтвознавства та загально-гуманітарних дисциплін, Міжнародний гуманітарний університет, м. Одеса, Україна.

<https://orcid.org/0000-0002-0704-567X>

СУЧАСНИЙ ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ТА ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА ФОРМУВАННЯ МЕДІА РЕАЛЬНОСТІ

Інтернет загалом і соціальні мережі зокрема відіграють дедалі вагомішу роль у сучасному суспільстві. Вони стали невід'ємною складовою повсякденного життя, суттєво трансформували способи комунікації між громадянами. Інформація перестає сприйматися виключно як джерело соціально-політичних новин і дедалі частіше виконує функцію інструмента формування та підтримки соціальних зв'язків. Водночас її використання набуває активного характеру, стимулюючи участь громадян у розвитку інформаційного простору, суспільно-політичному житті, оцінюванні значущих подій та публічному вираженні власної громадянської позиції. Разом із цим стрімка динаміка інформаційного суспільства зумовлює швидку втрату актуальності отриманих відомостей.

Інтенсивні зміни в інформаційному суспільстві актуалізують науковий інтерес до аналізу причин швидкої трансформації середовища виробництва й споживання інформації, що й визначає актуальність цієї статті. Її мета полягає у вивченні впливу мас-медіа в контексті формування та розвитку сучасної медіареальності. Попри зростання кількості досліджень у галузі медіа, проблеми впливу телебачення та соціальних мереж на становлення критичного мислення особистості й процеси формування української нації в умовах посиленого інформаційного навантаження залишаються недостатньо опрацьованими [1, с. 179]. Розв'язання цих питань є важливим чинником забезпечення стабільного та безпечного функціонування національного інформаційного простору.

В Україні інтернет-мережа розвивається динамічно, сприяючи глобалізаційним процесам і загальній інформатизації суспільства, та поступово утверджується як найбільш доступний і ефективний канал поширення інформації [1, с. 180]. Внаслідок цього зростає його значення як альтернативи традиційному телебаченню. Активний розвиток соціальних платформ – Facebook, Instagram, WhatsApp, YouTube, LinkedIn та інших – спричиняє зменшення аудиторії телебачення й друкованих медіа.

На думку американської дослідниці П. Шелдон, усіх користувачів соціальних мереж доцільно поділити на дві групи: успішних споживачів медіа-продукту – у яких віртуальна взаємодія відображає структуру реальних відносин, і неуспішних, які намагаються виправдати свою невдалість, використовуючи соціальні мережі. Ця група студентів має мало віртуальних друзів, однак часто відвідують свою сторінку в соціальній мережі для того, щоби менше відчувати почуття самотності [3, р. 72]. Інші вчені вважають, що найбільш соціально успішні індивіди використовують всесвітні мережі як засіб зміцнення вже наявних зв'язків [2, р. 67]. Майже все населення України віком до 35 років є інтернет-користувачами. Це зумовлено зростанням кількості продаж в Україні смартфонів, які дають змогу користуватися послугами інтернету в повному обсязі.

Основними чинниками такої невтішної тенденції в суспільстві є: зниження рівня довіри до українського ТБ, зменшення попиту на медіа контент, надмірне залучення мас-медіа в політичний процес, використання адмінресурсу для тиску на медіа, уповільнення інформаційної діяльності загалом, активна комунікація в соціальних мережах. ТБ і ЗМІ загалом суттєво впливають на формування духовно-моральної орієнтації молодого покоління, використовуючи різні маніпулятивні технології впливу на свідомість глядача. У випадку, якщо молодь є пасивним споживачем будь-якого роду медіаінформації, тобто інформації, що передається телекомунікаційними мережами, і самотійно, критично її не осмислює, поступово – у процесі постійної взаємодії з медіа – відбувається зміна його ціннісних орієнтирів і зниження рівня довіри до медіа. Зниження рівня довіри до окремих телеканалів відбувається одночасно зі зниженням їхньої популярності, що є характерним як для національних так і для регіональних медіа. Між тим обізнаність громадян щодо існування замовних матеріалів, завуальованих під інформаційні, зростає рік у рік. Результатом є засилля чорного піару та прихованої політичної реклами. Відомо, що будь-яка новина може втратити свою цінність через регулярну повторюваність. Повторення матеріалів попередніх випусків телевізійних новин, однакові сюжетні теми на телеканалах, відсутність спротиву журналістів до проплачених матеріалів викликають сумніви щодо їх об'єктивності та нівелюють право глядачів отримувати достовірну й об'єктивну інформацію. Принагідно зауважимо, що зазвичай ТБ не об'єктивно відображає факти, а суб'єктивно інтерпретує їх, не відтворює реальну дійсність, а висловлює думку про ті чи інші події певної групи людей [1, с. 182].

Водночас простежується тенденція поступового посилення соціальних мереж у житті громадян, де всі бажаючі розміщують фотографії з місця події, доповнюючи їх власними детальними розповідями. Крім того, користувачі мають змогу відразу обговорювати викладе ні світлини чи відео, реагувати на ту чи іншу подію або публікацію, що додає соціальним мережам ще більшої популярності. До основних переваг соціальних мереж відносять можливість користувачів вільно висловлювати свої думки, об'єднуватись у групи за інтересами, поділяти свої погляди з оточуючими, знаходити однодумців. Цікаве висвітлення подій може затримати увагу аудиторії, викликати бажання оцінити ступінь об'єктивності та професіоналізму поданої інформації, додавши власний коментар. Якщо інформація про певні події є цікавою, привабливою, непередбачуваною, у такому разі вся інтернет спільнота стає своєрідним учасником цих подій – вони активно їх обговорюють, коментують, аналізують, оцінюють. Зазвичай така оцінка є особистісною (в кожній людини вона своя), тому аудиторія може погоджуватися чи не погоджуватись із висловленими міркуваннями. Через це соціальні мережі для українських інтернет-користувачів залишаються найбільш популярними, що є своєрідним осередком свободи та плюралізму думок, і в сукупності складає потужну конкуренцію ТБ. Телевізійні канали зазвичай мають головну стратегічну мету – не втратити кількість глядачів, залишитися у вітчизняному медіа-просторі.

Справа в тому, що чимало користувачів інтернету використовують відеохостинговий сайт YouTube для перегляду улюблених телепередач в онлайні або в записі в зручний для себе час. Крім того, цей ресурс є досить комфортний для пошуку тематичних відеосюжетів. На жаль, такі опції сучасне ТБ не надає. Незважаючи на те, що телебачення й радіо належать до дієвих форм впливу, усе ж таки найбільш ефективним медіа-ресурсом є інтернет, визначальною характеристикою якого є оперативність по дачі головних і останніх новин. По-перше, найбільше цьому сприяє передове технічне оснащення, розроблення та вдосконалення програмного забезпечення сучасних гаджетів, широкий вибір функцій і зовнішніх характеристик, що дає змогу мати доступ до програмно-апаратного забезпечення, доступного користувачеві через інтернет або локальну мережу у вигляді сервісу.

Українське телебачення не в змозі працювати в такому ритмі через свою технічну відсталість. Не кажучи вже про регіональні, центральні телеканали України (на відміну від зарубіжних провідних телекомпаній) не можуть розгортати пересувні телевізійні станції з облаштованими відеорежисерськими пультами й не мають у своєму розпорядженні режисерських вертольотів. У результаті соціальні мережі програють зарубіжному телебаченню. Причин тому кілька: засилля в інтернеті неправдивої інформації й замовних публікацій. ТБ у країнах Західної Європи все-таки розвивається на демократичних засадах, свобода слова там наріжний камінь існування правової держави, телеканали висвітлюють суспільні події професійно цікаво. Саме цим і завойовують авторитет у глядачів.

На відміну від зарубіжних країн в Україні спостерігається інша тенденція: українське ТБ усе-таки програє соціальним мережам. Відстала матеріально-технічна база наявних українських телеканалів, неоперативне прийняття рішень призвели до того, що будь-яка людина, використовуючи власний смартфон, одночасно виступає журналістом, оператором, режисером і блогером, одноосібно приймаючи рішення і блискавично реалізуючи свої наміри [1, с. 183].

Отже, пересічний громадянин виграє як автор, виграє і громадськість, яка одержує як найшвидший доступ до суспільно важливої інформації. Телеканали такої оперативності й мобільності не мають. По-друге, компанії, що виробляють розумні гаджети з різноманітними функціями й оригінальним дизайном, постійно вдосконалюють свою продукцію та якість програмного забезпечення. Виробники впроваджують усілякі новації, аби зацікавити ними покупців. Цей процес розвивається доволі стрімко.

Інтернет загалом і соціальні мережі зокрема є важливими інструментами інформатизації суспільства в умовах глобалізаційних процесів. Результати соціологічних опитувань засвідчують зростання ролі соціальних мереж у поширенні новинної інформації. На тлі стрімкого розвитку глобальних соціальних платформ спостерігається поступове зниження впливу національних радіо- і телеканалів, а також друкованих медіа.

Соціальні мережі справляють як конструктивний, так і деструктивний вплив на процес формування української нації в сучасній медіареальності. У цьому контексті актуалізується необхідність запобігання інтернет-залежності, розвитку критичного мислення, а також виявлення й мінімізації негативного інформаційно-психологічного впливу соціальних платформ на становлення й розвиток особистості в умовах медіа реальності.

Список використаної літератури

1. Данько Ю. А. Соціальні мережі як форма сучасної комунікації: плюси й мінуси. *Сучасне суспільство: політичні науки, соціологічні науки, культурологічні науки*. 2012. №2. С. 179-184.
2. Anderson-Butcher D., Ball A., Brzozowski M., Lasseigne A., Lehnert M., McCormick B. L. Adolescent Weblog Use: Risky or Protective? *Child and Adolescent Social Work Journal*. 2010. №27 (1). P. 63-77. URL : <https://doi.org/10.1007/s10560-010-0193-x>
3. Sheldon P. The Relationship Between Unwillingness-to-Communicate and Students' Facebook Use. *Journal of Media Psychology Theories Methods and Applications*. 2008. №20 (2). P. 67-75. URL : <https://doi.org/10.1027/1864-1105.20.2.67>

Усатюк Ігор Миколайович, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти ОНП «Філософія», кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», м.Одеса

УСПІШНИЙ ДОСВІД КРАЇН У ПІСЛЯВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ, ЯК ПРИКЛАД ДЛЯ УКРАЇНИ

Сьогодні Україна, яка перебуває дванадцять років у неспровокованій війні з російською федерацією, з яких чотири у активній фазі, як ніколи гостро потребує бачення свого майбутнього та післявоєнного відновлення. Наша країна не єдина країна яка опинилась в таких умовах.

Економічне відновлення інших країн у повоєнний період були різними, пріоритети визначалися конкретними потребами та особливостями територій з урахуванням наявного ресурсного забезпечення, людського потенціалу та реальних можливостей. Крім того, велике значення відігравали філософські аспекти культури країн.

Людська історія має багато прикладів повоєнного відновлення країн, проте успішного досвіду післявоєнного відновлення небагато.

Можливо виділити такі ключові історії успішного відновлення: План Маршалла для Європи (вагомий для нас досвід, бо ми тісно інституційно

<i>Dobrolyubska Y.A., Hryhorchuk O.Y.</i>	A COMPARISON OF VIRTUAL AND TRADITIONAL MUSEUMS	113
<i>Коба О., Тодоров В.</i>	УКРАЇНЦІ – НАЙБІЛЬШИЙ НАРОД, ЯКИЙ ХОТІЛИ ЗНИЩИТИ У ХХ СТОЛІТТІ	116
<i>Коваленко Є. М.</i>	ОСОБЛИВОСТІ ЕТИКИ КРОС-КУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	121
<i>Кубаш О. М.</i>	ВЕКТОРИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЛЮДИНИ У ХХІ СТОРІЧЧІ (ФІЛОСОФСЬКО-АНТРОПОЛОГІЧНИЙ ВИМІР	122
<i>Макіша І. С., Солдатенко О. І.</i>	БЛАГОДІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ ЯК ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ	124
<i>Pronoza Inna</i>	THE ROLE OF CIVIC EDUCATION IN SHAPING DEMOCRATIC RESILIENCE IN CONTEMPORARY UKRAINIAN SOCIETY	127
<i>Pronoza Inna, Kosinova Olha</i>	VALUE TRANSFORMATIONS OF CITIZENS' POLITICAL CONSCIOUSNESS UNDER CONDITIONS OF INFORMATION CONFRONTATION	130
<i>Pronoza Inna, Hryshchenko Oleksii</i>	TRANSFORMATION OF UKRAINE'S INFORMATION SECURITY POLICY IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION	133
<i>Семко Я. С.</i>	СУЧАСНИЙ ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ТА ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА ФОРМУВАННЯ МЕДІА РЕАЛЬНОСТІ	135
<i>Усатюк І. М.</i>	УСПІШНИЙ ДОСВІД КРАЇН У ПІСЛЯВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ, ЯК ПРИКЛАД ДЛЯ УКРАЇНИ	138
<i>Фомюк К. В., Атаманюк З. М.</i>	ПОНЯТТЯ ВЛАДИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ЗДІЙСНЕННЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	141

VIII Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та науковців

“МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ”

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Адреса редакції:

Україна, 65020, м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26, каб. 73 Тел.: (0482) 732-09-52